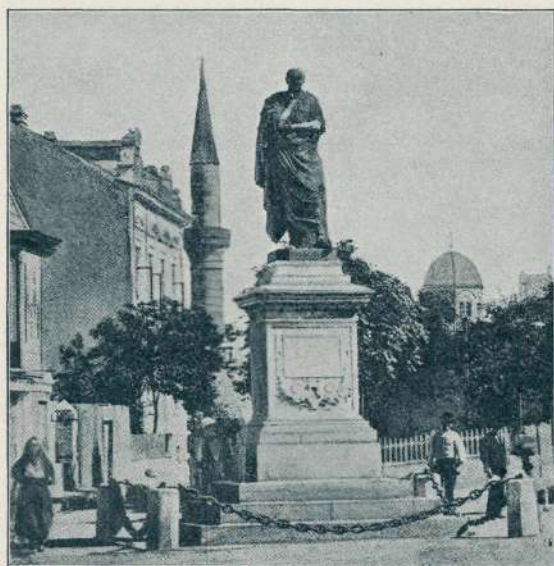

Pri vasi Ortaköj se nam naenkrat odpre pogled na Carigrad. Nikdar ga ne bom pozabil v svojem življenju. Stal sem na krovu in kakor začaran nepremično zrl na čarobno mesto. Rajskolep je ta pogled. Stotine in stotine hiš je posejanih po obeh bregovih Zlatega roga; med njimi pa kipi proti nebu cel gozd slokih minaretov. Bogve kolikokrat sem že sanjal o bajnokrasni Aji Sofiji: tam-le gori se mi smeje z griča. V

Konstanca: Ovidijev spomenik.

duhu sem si neštetokrat predstavljal rajskolepe sultanove palače: tik ob Bosporu ležita divnokrasni palači Čiragan in Dolmabagče. Izkratka: kar sem nebrojnokrat zrl v sanjah, vse te carigradske lepote stojé sedaj pred menoj.

Zaradi svoje divne lege se mora Carigrad po vsej pravici imenovati najlepše mesto na svetu, dasi po svojih stavbah zaostaja daleč daleč za zapadnimi mesti. Slavni

pesnik lord Byron je zaklical ves začuden: „Videl sem krasne starodavne Atene, zrl sem divni tempelj v Efezu, obiskal sem Delfi, prehodil sem Evropo od enega konca do drugega, obiskal sem najlepše pokrajine v Aziji — pa ni ga razgleda, ki bi se mogel primerjati s pogledom na Carigrad.“

Sprejmi me torej za nekaj dni v svoje naročje, ti krasno mesto, starodavni Byzantion, turški Stambul, grška Κωνσταντινούπολις, slovanski Carigrad! Bog s Teboj: Allah bereket versün!

Ukrkali smo se ob obrežju. Samo rumunske ladje in pa nekatere francoske imajo namreč pravico, da pristanejo neposredno ob obrežju; druge ladje pa se morajo usidrati daleč od njega. Nebroj ljudstva, pred vsem seveda postreščkov, stoji na kamnitem nasipu. Zdi se ti, kakor da bi zrl na jezero rdečih fesov. Že od daleč kričé in mahajo nad potniki; ko pa mornarji zvežejo ladjo po mostu z bregom, se ta kričeča truma kakor divja razlije po krovu. Krepko moraš držati svoj kovčeg, da ti ga ne iztrgajo iz rok. „Signor“, „monsieur“, „mein Herr“ in ne vem kako še, vpijejo nad teboj, in s skrajno težavo se jih ubraniš, da te ne pomčkajo. — Enemu izmed njih izročim svoj kovčeg, potem pa rijska skozi nadležno množico v „douane“¹⁾, kjer mi pregledajo potni list in prebrskajo prtljago. Zlasti volkovi so menda na knjige, naj bodo že te ali one vsebine. Zato sem jih bil že prej previdno vtaknil v žepe, katerih dosedaj še ne pregledujejo.

Po ozkih, zakrivljenih ulicah slednjič dospem v Galati do hotela, v katerem sem usidral svojo barko.

(Dalje.)

¹⁾ Mitnica.

